

VŠEHOCHUŤ

Říjen 2026

**TAJEMNO - MINOJSKÁ CIVILIZACE
GEOLOGIE - SOPKY
NAIVISTÉ - DWIGHT MACKINTOSH
ČESKÉ SCIFI - VLADIMÍR PÁRAL
MATEMATIKA - GEOMETRIE 5**

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELÉ A PŘÍZNIVCI,

vážně jsem donutil ještě pokračovat ve standardních rubrikách. Tak jdeme na to. Podíváme se na Krétu a seznámíme se s americkým autistou Mackintoshem. Projdeme se po sopkách a unudíme se s panem Páralem u jeho románů. V Litoměřicích se zastavíme na hradbách a pak půjdeme na hradní zříceninu Sloup u České Lípy. Pověst nám sesmolila, pardon, sestavila, Gemini. Nezapomeneme si zarecitovat Ódu o měsíci říjnu, jak nám ji také napsala Gemini. A co geometrie? Podivné tečny a sečny a zapomenutá Pitotova formule. Zkuste si ji dokázat. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

Dnes obrázek kvetoucí kytky Hibiscus Magenta Chiffon a kočky Rózi, která obdivuje v cukuletu sukulemty.

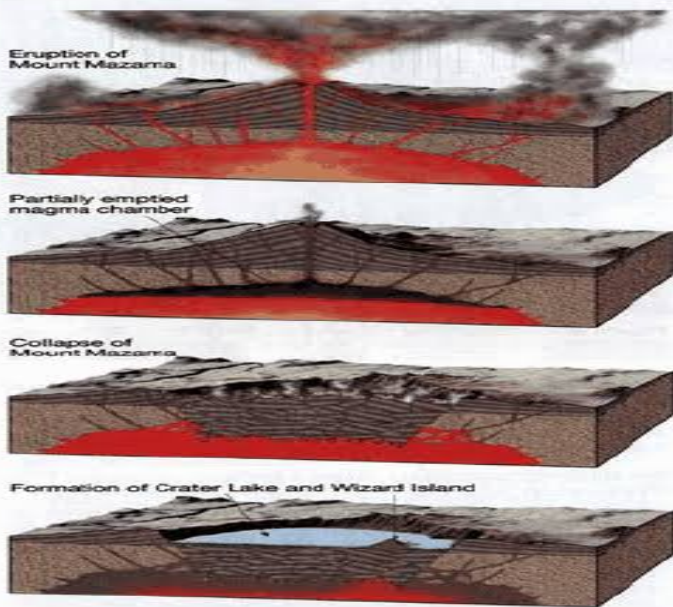

BLOGOVÁNÍ

Nemohu říci, že bych se vysloveně nudil, ale jak více a více si opakuji JavaScript, PHP a JQuery zjišťuji věci, co jsem netušil a připadám si jako ten pán, co prohlásí: "Vím, že nic nevím." Měsíc září je fuč, bylo zatmění Slunce i Měsíce, v novinách píšou o samých

hrůzách a rok se přehoupl do podzimu. Hraji si se svým systémem, který jsem si nazval originálně Dashboard. A také koketuji s lokální AI GPT4All. A co teprve Linux a jeho tisíce aplikací. No jedeme dál "močálem černým, podél bílých skal".
V klubu stále 41. Bye.

<http://www.ac.wvu.edu/~debari/g101/>

Z geologie

O tom, co máme pod nohama, jak to vzniká,... a vůbec o geologii .
Dnes - sopky.

1

2

Naivisté

Dwight Mackintosh , původem z Oaklandu, byl význačný tvůrce v oblasti Outsider Art - Art Brut.

Tajemné civilizace

Minojská civilizace byla civilizace doby bronzové, která existovala na Krétě přibližně v období 2700–1450 př. n. l.. Největšího hospodářského a kulturního rozkvětu dosáhla ve středním období mezi lety 2000–1600 př. n. l.

3

České sci-fi a fantasy

5

Vladimír Páral, pseudonym Jan Laban (1932 Praha – 2026 Cheb), byl český spisovatel a chemik, známý zejména pro své románové cykly černá a bílá pentalogie.

Geologie - SOPKY

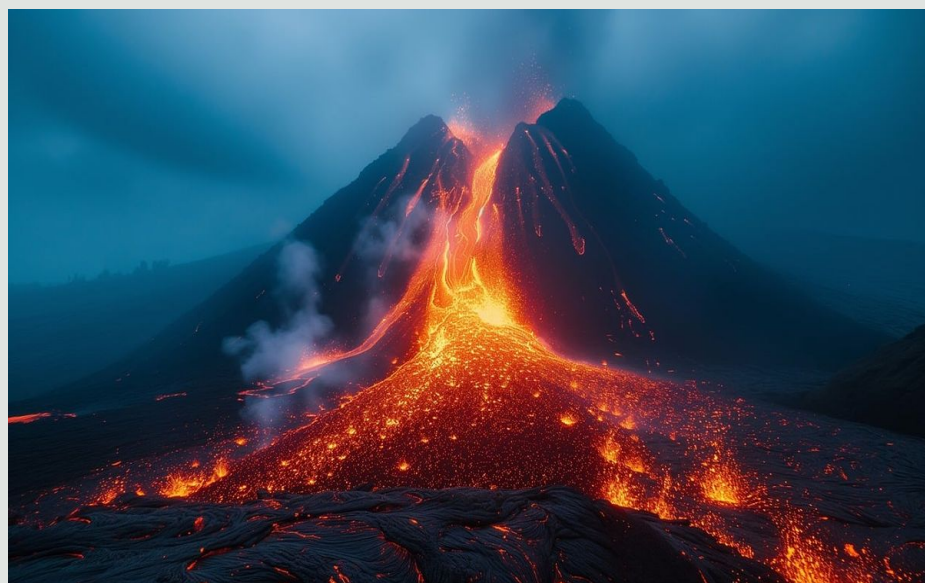
Geologie je přírodní věda zaměřující se na procesy neživé přírody v rámci známého vesmíru. Zkoumá složení, stavbu a historický vývoj Země a jiných vesmírných objektů. Rovněž se zabývá pochody, které probíhají v jejich útrobách i na povrchu (geologické děje).

Vulkanologie je vědní obor zabývající se vznikem a stavbou sopek, sopečnou činností, projevy vulkanismu a zkoumáním vlastností sopek, lávy, magmatu a souvisejících geologických jevů. Název disciplíny pochází od jména římského boha ohně Vulkána a stejnojmenné sopky považované za jeho sídlo.

Vědci, kteří se zabývají vulkanologií, se nazývají vulkanologové. Vulkanologové se často pohybují v oblastech aktivních sopek, kde zkoumají lávové proudy, sopečné kužele, vyvřelé horniny atd. Související disciplínou je seismologie, která zkoumá doprovodní jevy sopečné činnosti a to v podobě zemětřesení.

Vulkanologie se také zaměřuje na předpovídání sopečných erupcí. V současné době ale neexistuje žádný spolehlivý způsob, jak předpovědět erupci sopky. Je to podobné jako předpovídání zemětřesení. I zde může existovat celá řada nápověd, které indikují blízkost zemětřesení. V mnoha případech ale tyto nápovědi

San Andreas – nejznámější a nejsledovanější zlom na světě, který prochází městem San Francisco.

úplně chybí a erupce sopky přijde nečekaně.

Jako nejstarší záznamy sopečné erupce mohou být považovány nástěnné malby datované asi 7000 let před naším letopočtem. Pochází z neolitického sídliště na místě dnešní Anatólie v Turecku. Tento obraz byl interpretován jako zobrazení erupce sopky.

Prvního pokusu o vědecké vysvětlení sopek se ujal řecký filosof Empedoklés (490–430 př. n. l.), který rozdělil svět na 4 základní živly: země, vzduch, oheň a voda. Sopky pak filosof Empedoklés označoval jako „elementární oheň“. Jiný starověký filosof, Aristotelés, je považoval za podzemní oheň, jako výsledek „... tření

větru, když se řítí do úzkých chodeb.“

Naopak křesťanský svět vysvětloval sopky jako dílo Satana nebo Boží hněv. Později Jezuita Athanasius Kircher (1602–1680) navštívil kráter sopky Vesuv a vysvětloval sopky jako ústí centrálního ohně v zemi, který je způsoben spalováním síry, asfaltu a uhlí.

Johannes Kepler zase vyslovil názor, že Bůh stvořil zemi ze tří vrstev: ohnivě hloubky, vrstvy vody a vrstvy vzduchu. Sopky pak podle Keplera byly vytvořeny v místech, kde sluneční paprsky probodly zemi.

Moderní vulkanologie

Vulkanologie se jako vědní obor začala formovat v 19. a 20. století. V roce 1841 vznikla první vulkanologická observatoř Vesuvius, která byla postavena na svazích Vesuvu (v současnosti se operativní centrum nachází v Neapoli).

K monitorování sopek se používají všechny moderní dostupné technologie.

Naivisté - Dwigth Mackintosh

Dwight Mackintosh začal vytvářet umělecká díla pozdě v životě, poté, co byl internován více než padesát pět let ve zdravotních institucích (od 16 let). Po svém propuštění ve věku 72 let dorazil Mackintosh do Creative Growth Art Center v Oaklandu a začal s prací, která z něj udělala giganta v uměleckém světě OutsiderArt. Mackintoshova témata, prezentovaná v osobitě kinetické linii, odráží jeho zkušenosti z událostí a předmětů během života v různých institucích. Jeho kresby uspořádaných řad dětí, někdy s odhalenými genitáliemi, prázdnými nebo plnými autobusy, autoportréty vlastní tonzilektomie. Jeho dílo se vyznačuje opakujícím se plynulým textem a „rentgenovými pohledy na nejasně nakreslené kresby, ale velmi dobře komponované. Tento smyčkový text je často pro diváka nečitelný, ale pro Mackintoshovo vyjádření je tak zásadní, že je někdy jediným vizuálním prvkem na stránce. Mackintosh pracoval v Creative Growth Studio až do své smrti v roce 1999.

Mackintoshovo dílo, které známý historik umění John MacGregor označil za velkého amerického umělce v oblasti OutsiderArt, bylo vystaveno na mezinárodní úrovni, včetně retrospektivní výstavy v Lausanne Collection d'Art Brut, Fraenkel Gallery, společnosti Gavina Browna, Rena Bransten Gallery a Berkeley Museum of Art. Je součástí stálé sbírky Centre Pompidou, Harlem Study Museum, Muzea amerického lidového umění v New Yorku, Madmusée v Lutychu a Art Brut Collection v Lausanne.

MacGregor popisuje sílu Mackintoshových kreseb: “Představují externalizaci umělcovy vnitřní reality. Konzistentní obrazový jazyk, ve kterém jsou obrázky zachyceny, je výhradně produktem vnitřní potřeby a obsedantní potřeby vyplnit prázdné místo papíru osobními značkami”.

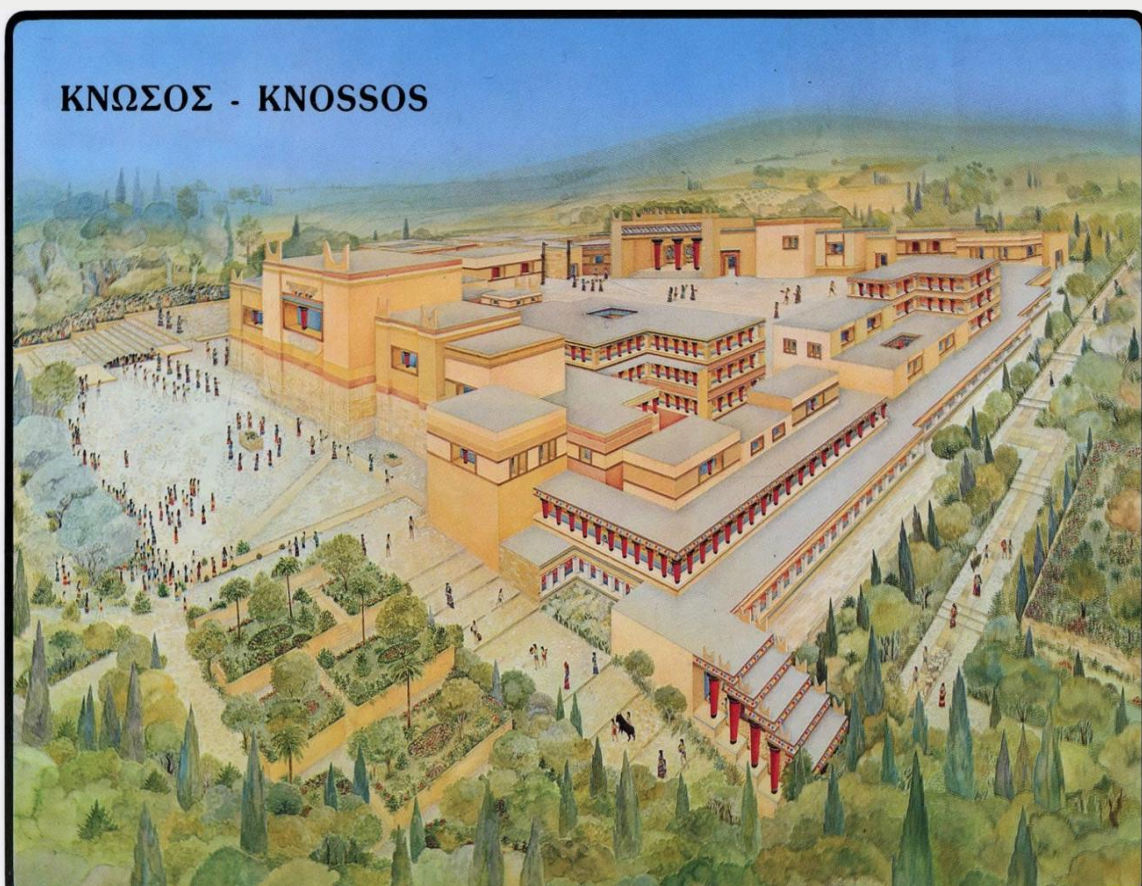
MINOJSKÁ CIVILIZACE

Mínojská civilizace byla civilizace doby bronzové, která existovala na Krétě přibližně v období 2700–1450 př. n. l. Největšího hospodářského a kulturního rozkvětu dosáhla ve středním období mezi lety 2000–1600 př. n. l.

Původ krétského obyvatelstva a jejich kultury je neznámý. Mínojská civilizace byla pojmenována archeologem Arthurem Evansom po bájném králi Mínóovi. Společnost byla centrálně řízena vládci sídlícími v nákladných palácích obklopených městy (např. Knóssos, Malia, Faistos, Hagia Triada). Zde se shromažďovala a inventarizovala celá produkce z celého okolí a přerozdělovala se zpět obyvatelstvu. Patrně z administrativních potřeb bylo vyvinuto

lineární písmo B. Jemu předcházelo lineární písmo A, které zase vzniklo z písma hieroglyfického. Mínojský jazyk je neznámý a obě posledně jmenovaná písma nebyla dosud rozluštěna. Jelikož Mínojci v době svého největšího rozkvětu ovládali hospodářsky i vojensky celé Středomoří, jejich paláce a města nebyla opevněna.

Protože mínojský jazyk nebyl rozluštěn, dá se pouze odhadovat, jaké náboženské představy a rituály mínojská kultura měla. Soudí se, že v popředí stál kult uctívání mateřské bohyně Matky Země. Mezi rituály pravděpodobně

patřily tance pod širým nebem a přeskakování přes hřbet býka.

Zánik mínojské kultury byl pravděpodobně způsoben vpádem Achájů z pevninského Řecka. Roku 1425 př. n. l. byl zničen palác v Knóssu, pravděpodobně přírodní katastrofou. Později byly zničeny i ostatní velké paláce v Malii a Faistu. Jako poslední zpusťl palác Kató Zakros. Arthur Evans rozdělil historii mínojské civilizace na 3 období s třemi podstupni, jiní autoři později přidali dělení na předpalácové, staré palácové a novopalácové období:

Raně mínojské období (předpalácové období) 2700–1900 př. n. l., je charakterizované rozpadem rodového zřízení, specializací řemesel, rozšířením chovu dobytka, rozvojem mořeplavby, prvními doklady hieroglyfického písma, pečeti z kamene nebo slonoviny a keramikou buď charakterizovanou červenou nebo hnědou malbou na světlém podkladu nebo speciálně vypalovanou (vasiliská keramika).

Raně mínojské období I. – 2700–2500 př. n. l. je období po neolitu, tehdy se objevuje první malovaná keramika a první měděné nástroje.

Raně mínojské období II. – 2500 – okolo 2100 př. n. l. – charakteristické kamenné vázy, mramorové idoly, první glyptické práce a bronzové nástroje

Raně mínojské období III. – okolo roku 2100–1900 př. n. l.

Středomínojské období I. a II. (staré palácové období) – 1900–1700 př. n. l. je období výstavby velkých paláců Faistu, Knóssu, Malii (Chrýsolakos) a jiných, které skončilo zničením paláců zemětřesením. Je charakterizované vznikem měst, stále výrobou pečetí, výrobou kamenných váz, prvním použitím hrnčířského kruhu, keramikou s polychromní malbou (rostliny, zvířata a pod.) a tzv. kamarskou keramikou (tenkostěnná bohatě zdobená keramika z jihokrétské jeskyně) a nejstarším dokladem použití granulace v Evropě (zlatý lev z Kumasy).

Období nových paláců 1700–1425 př. n. l. – je charakterizované velkou stavební aktivitou a monumentálními malbami.

Středně mínojské období III. – 1700–1550 př. n. l., paláce byly nově postaveny komplexnější, stěny byly pokryté malbami a freskami, kresby na keramice znázorňovaly běžný život. Potom přišla další katastrofa – obrovský výbuch sopky na Thěře (dnes ostrov Santorini) způsobil zemětřesení, které opět zničilo paláce (síla výbuchu sopky je odhadovaná na 2 400 megatun TNT).

Pozdně mínojské období I. a II. – 1550–1425 př. n. l.

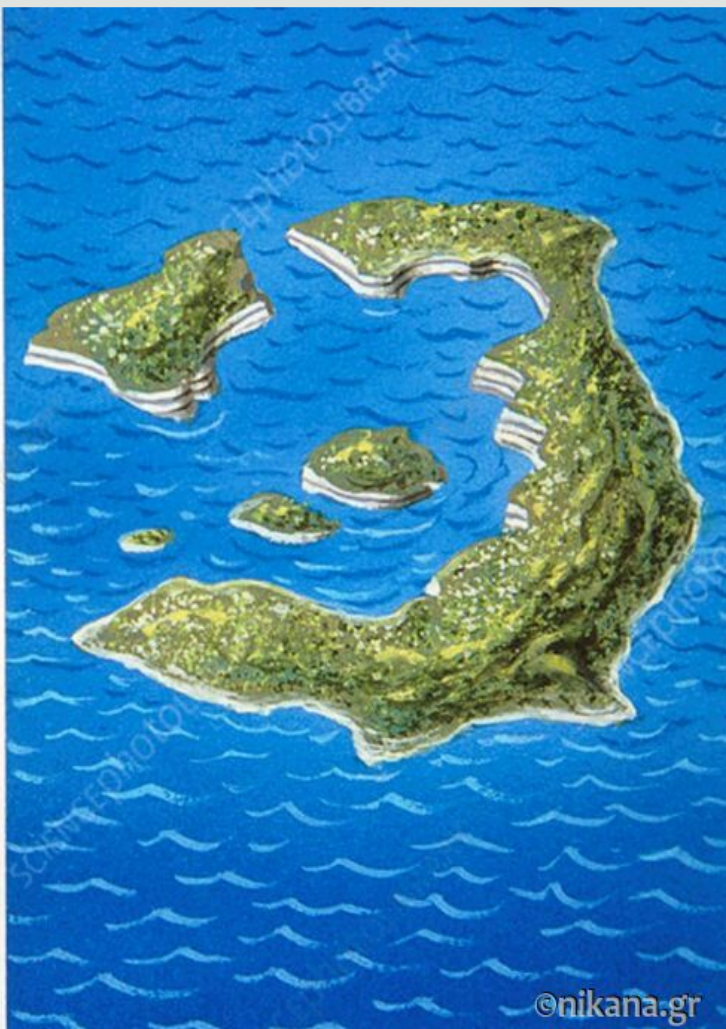
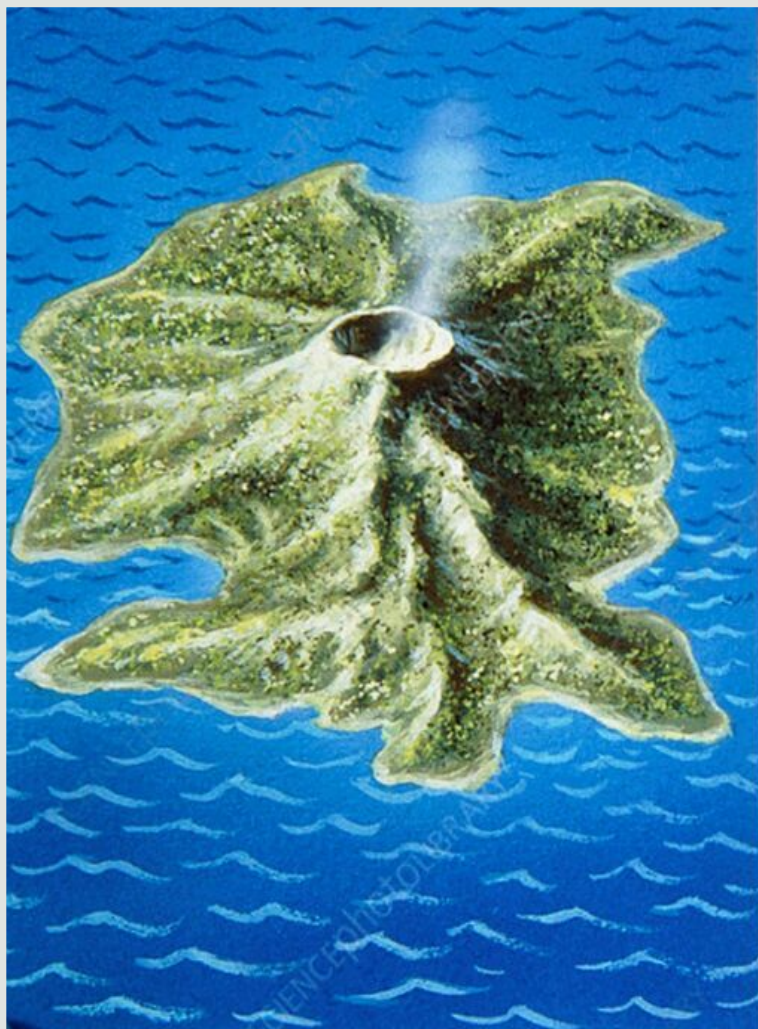
Opětovná rekonstrukce paláců a výstavba nových, v umění se vyskytují přírodní náměty, přechod z hieroglyfického písma k lineárnímu (od středně mínojského období III. lineární písmo A, od pozdně mínojského období II. lineární písmo B, jehož rozšíření se spojuje také s posilujícím vlivem z řecké pevniny –

Mykénové – Achájové) . Mezi roky 1450–1400 př. n. l. civilizace zmizela.

Pozdně mínojské období III. (popalácové období) – 1425–1170 př. n. l.

Kréta se už nikdy nevzpamatovala. Na Krétě se objevují charakteristické mykénské stavební a pohřební formy. Vznikala už jen malá sídla. Okolo roku 1170 př. n. l. přicházeli na Krétu dórští kolonisté, kteří začali zakládat početné vesnice a místní obyvatelstvo před nimi utíkalo do hor a mimo Krétu. Pozdně mínojské období (I.–III.) odpovídá v Mykénách období mykénské (pozdně helladské) civilizace (1600–1100 př. n. l.).

LITOMĚŘICE - HISTORIE

Lippert 1871; Smetana 1996; Kotyza/Smetana/Tomas 1997; Tomas 1999; Kocánová 2006; Hrubá 2007; Macek 2007

... Málo spolehlivých informací máme o stavební podobě předpokládaných nových bran doby předhusitské, které zcela zanikly již v první třetině 19. stol. Jistě nejdůležitější byla Dlouhá brána, která patřila podle Merianova plánu z r. 1640 k typu s boční věží. Boční hranolovou věž znázorňuje Merian také u Michalské a Nové brány, přestože jiné plány nasvědčují spíše věžím průjezdním. K zásadnímu doplnění a modernizaci litoměřických hradeb došlo někdy v průběhu druhé poloviny 15. až počátku 16. stol., průkazné zprávy nám však chybějí. Součástí této etapy byla hlavně výstavba vnější hradby v čele valu před příkopem. Před touto hradbou, která obsahovala systém různě velkých, dovnitř otevřených bašt se střilnami, byl pak vyhlouben další příkop. Vnější hradba probíhala na všech stranách města, jen v úsecích nad Pokratickým potokem a Labem byla s ohledem na specifické terénní podmínky modifikována. Zdokonaleny byly také brány, které se ve výsledku vyznačovaly výrazně vpřed vystupujícími barbakány, event. koridory.

Litoměřické hradby představují i přes své velmi torzální dochování a novodobé úpravy velmi zajímavý fortifikační celek. Zatímco s hradbami 13. stol. jsou spojeny zejména nejasnosti, hlavní hradba rozšířená části města, nejspíše z doby těsně předhusitské, reprezentuje podle dochovaných stop patrně vůbec nejstarší systém určený pro využití palných zbraní v Čechách. Součástí výstavby této hradby se stal pozoruhodný proces anexe královského hradu do městského opevnění. Výstavba a koncepce vnější hradby pohusitského období je srovnatelná s vývojem v Lounech, koridory před branami připomínají Ústí nad Labem. Pozoruhodné jsou doklady o částečně dochovaném opevnění Dómského pahorku. Nejspíše

jde o součást pozdně gotických městských hradeb, zároveň však nelze vyloučit vznik již v souvislosti s pokusy Přemysla Otakara II. založit zde další část města.

Po zániku jednoho z významných center přemyslovské raně středověké hradní soustavy, hradiště na Dómském pahorku v Litoměřicích, založil někdy v druhé polovině 60. let 13. stol. panovník nový hrad na severovýchodní straně města (Macek 1989a, 117).

Významnou éru královského hradu, často

připomínaného v druhé polovině 14. stol., ukončil pobyt v r. 1420 král Zikmund. Sedláček předpokládá, že hrad po tomto roce zpustl. R. 1499 jej totiž král Vladislav Jagellonský daroval městu a přitom si vymínil „[...] aby nám v tom hradě pustém nějakého místa nechali a je připravili, kde by se vína naše z desatkuov skládali a potom odtud k potřebě naší bráti mohly“. Litoměřičtí měšťané tento dar využili pro hospodářské

účely. Po požáru v zimě r. 1665 hrad dále chátral a jeho stavební podobě jistě neprospěly ani mladší úpravy. V r. 2010 se hrad dočkal od města oprav, které však jeho dochovanou část znehodnotily již naprosto. Dějin hradu se dotkla řada badatelů, zabývajících se minulostí města Litoměřic. Zásadní poznání stavebního vývoje jeho dochované architektury však přinesl až stavebně historický průzkum Jana Muka z roku 1971 (Muk 1980). O rekonstrukci jeho středověké podoby se následně pokusil Petr Macek (1989a; 1989b). Podle jeho modelu vybavil stavitel jednoduchou, téměř čtvercovou dispozici hradu dvěma válcovými věžemi v nárožích na severní straně a dvěma hranolovými věžemi v koutech na straně jižní. Vstup, prolomený od východu, předpokládal Macek proti paláci, který při celé délce západní hradby zjistily stavebně-historické průzkumy....

České sci-fi a fantasy

Vladimír Páral

Vladimír Páral, pseudonym Jan Laban (10. srpna 1932 Praha – 9. srpna 2026 Cheb), byl český spisovatel a chemik, známý zejména pro své románové cykly černá a bílá pentalogie. Jeho tvorba se různí, sahá od nekompromisní pronikavé satiry, přes opatrnou až triviální prózu, kterou tvořil pod vlivem komunistického režimu, až po erotické romány vzniklé po sametové revoluci. Řada jeho děl byla zfilmována.

Narodil se v Praze, mládí od svých dvou let prožil v Brně v rodině armádního důstojníka Aloise Párala (1892–1978) a jeho manželky Ludmily Páralové, rozené Vodičkové (1903–1980). V roce 1954 úspěšně dokončil studium chemického inženýrství na Vysoké škole chemické v Pardubicích. Jako odborník působil v Ústí nad Labem v podniku Chemopharma. V Chemopharmě působil nejprve v úseku výroby pohlavních hormonů, později náplastí a později v útvaru vědeckých informací.

Psát začal v roce 1962, kdy pro krajský deník Průboj napsal na pokračování Šest pekelných nocí pod pseudonymem Jan Laban. Ještě jako chemik napsal řadu románů a až v roce 1967 se stal spisovatelem z povolání. V letech 1971 až 1974 pracoval v ústeckém Severočeském nakladatelství jako nakladatelský redaktor, poté se však opět vrátil ke spisovatelské kariéře. Po nástupu normalizace se přiklonil k vládnoucímu komunistickému režimu, což se projevuje i v jeho dílech. Roku 1977 podepsal Antichartu. Od roku 1995 žil až do své smrti střídavě v Mariánských Lázních a Praze. Na počátku roku 2026 si přivodil úraz, kvůli kterému se mohl pohybovat pouze s chodítkem. Zemřel v chebské nemocnici v 9. srpna 2026, den před svými 94. narozeninami.

Jeho literární tvorba má občas rysy „vědeckého pokusu“, v nichž jednotlivé postavy staví do různých situací a testuje jejich reakce. Napsal celkem čtyři sci-fi romány: Romeo a Julie 2300 a Pokušení A-ZZ z roku 1982, Válka s

mnohozvímětem z roku 1983 a Země žen z roku 1987. Nejedná se však o zcela typické ukázky žánru sci-fi, je na nich znát orientace na masového čtenáře. Pokušení A-ZZ, 1982 – líčí příběh čtyřčlenné skupiny Pražáků 21. století, kteří byli vybráni k setkání s mimozemskou civilizací a dostávají se do pokušení zaprodat zbytek lidstva výměnou za luxusní život

Romeo & Julie 2300, 1982, Válka s mnohozvímětem, 1983, tematicky k narušenému životnímu prostředí Země žen, 1987 – spíše politicko-ideologická alegorie s prvky sci-fi než čistokrevná sci-fi

Pokušení A-ZZ

... „Nojo, náš malej si už zase hraje!
A kolikrát jsem ti říkala, abys mi tu
nechodil bosky po koberci a —"

Aranka v nové fialové krátké noční
košilce stála ve dveřích a Šarlík ji
spěchal políbit na tváře zahřáté
spánkem a do vonících ryšavých
vlasů, „ —a v noci jsi mě zas třikrát
vzbudil chrápáním. Kdy se konečně
odnaučíš spát pořad na zádech?!"

„Když mě při spaní budeš držet za
ruku —"

„Copak se dá celou noc držet za ruku
—"

Ale po dalším líbání pak už tolik
nebručela. Šarlík zhltl krajíc
namazaný výživnou, zdravou (a
odpornou) proteinovou pomazánkou
„Zdravola", spálil si hrdlo horkým
čajem, nakoukl do dětského pokoje,
kde dvojčátka Arka a Anka šťastně
chrupala v postýlkách za růžovými
záclonkami, a vyřítit se z bytu č. 932
k rychlozdvižím.

Lehce shrben (protože vysoký 191
cm) a s rukama v kapsách (kam jinam
je ale strčit?) své leskle červené
bundičky oběhl na ulici zaparkované
rodinné bakelitové vozítko Trabant
Elektra (poháněné zbytkovou 0,4-
elektrinou a maximální rychlost 59
km v hodině), v běhu vytrhl ze
stojanu noviny (letos už bezplatné) a
na tlustých pryžových podrážkách
svých okopaných tenisek (číslo 47) se
hnal k eskalátorům. Metrem do práce,
s dvěma přestupy, mu trvá 48 minut
(ve stejné době dorazí letadlo z Prahy
do Berlína), a ve vagóně si rozložil
noviny na kolena v odřených džínách,
na první straně fotky ze slavnostního
zasedání OSN u příležitosti 50. výročí
všeobecného a úplného celosvětového
odzbrojení, na druhé straně obrazové
zpravodajství z prvních letošních žní
v saharském pruhu (druhé budou v
červenci a třetí koncem října), na
čtvrté stránce v druhém sloupci dole
malá zprávička SCSMC: 72.

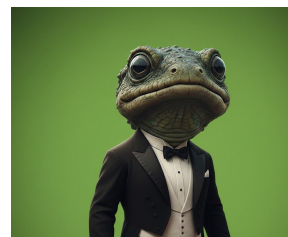
KONTAKT. Světová centrála pro styk

s mimozemskými civilizacemi
(SCSMC) předběžně oznamuje, že
včera v 16,32 SEČ přistála poblíže
Krakova kosmoloď z planety Bnolo
(vesmírný sektor YC-538), jejíž
posádka již vešla ve styk s orgány
SCSMC. Tímto tedy navázán v pořadí
již 72. mimozemský kontakt k
dnešnímu dni. Průběh normální.
Obvyklou Zprávu vydá SCSMC
v poledním zpravodajství
Po manželově odchodu do práce si
Aranka Libichová (25) s chutí ještě
hodinku zdřímala (až se děcka vzbudí,
už to nepůjde), rozkošnický zvolna se
vykoupala, umyla si vlasy
heřmánkovým (ovšem syntetickým)
šampónem a pak již nedočkavě do
dětského pokoje za svými dvěma
miláčky. Největší radost mého
života... Ale taky pořádná šichta už
jen umýt je a nakrmit, z něžných
andílků na koberci rázem dvě tygřata
a ve vaně párek vodních d'áblů,
v rychlozdviži Arka převrhla kočárek
a Anka (o hodinu mladší)
v samoobsluze na sebe strhla regál
sušenek a perníku, dětský pláč
naštěstí trvá krátce a vodím si je
venku na sluníčku... Která se mi
doma servou dřív, než se stačím zout,
a než jim zamíchám kašičku, přeořou
celou televizárnu do podoby horské
krajiny, no napadlo by vás někdy
strčit stojací lampu pod koberec a
posypat ten hrbol
sbírkou pohlednic? Mé dcery jsou
úchvatné surrealistky. „Ale když
nedojíte tu ovesnou kaši, naplácám
vám na zadek!"

Až když děti po obědě usnou ve
svých postýlkách, mám zas hodinku
pro sebe. Dnes už poslední....

**!!! BONUS !!!
KLIKNĚTE A PAK
SI OTEVŘETE
KNÍŽKU V PDF!!!**

MLOČÍ SLOUPEK

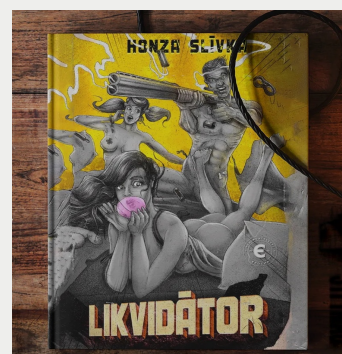
Moc číst neumím, ale ten
Páral se číst vůbec nedá.
Zkusil jsem Válku s
mnohozviretem. Dvakrát.
Strašně mě rozbolely ploutve
a hlava. Proč to mnohozvíře
bylo zvíře, to jsem
nepochopil. Pak jsem se
pustil do Pokušení A-ZZ. Tak
to jsem byl už na poloviční
cestě do některého z ústavů,
kde ti říkají: "To není opička,
ale banánek pod proudem.
Nešahej na to." a jiná
podobná moudra. Ti
mimozemšťani jsou úplně
jako lidé a ne jako my mloci.
Vím, že nejsem myslitel, ale
opravdu opravdu se to nedá
číst.

Váš Andreas.

WWW sci-fi a fantasy

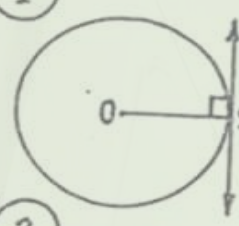
SYFY Magazine je online zine o
fantasy a sci-fi. Vydává novinky,
recenze a témata plná nadšení a
vášně. Díla, která jsou
pokroucená, zvláštní a krásná.
Výtvořte, kde se tajná místa a sny
stávají skutečností.

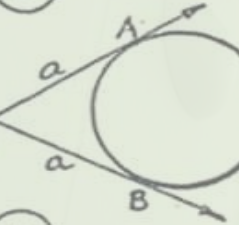

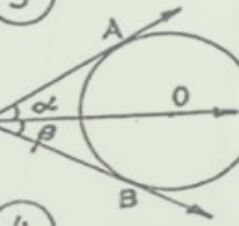
VYBRANÉ KAPITOLY TROJÚHELNÍKY 4

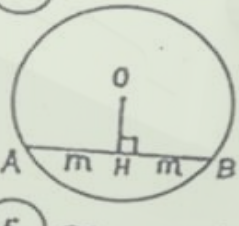
Dnes si opět doplníme znalosti. Teď budeme kroužit a sekát. Sečny kružnice? Nic jednoduššího, milý Watsoně...

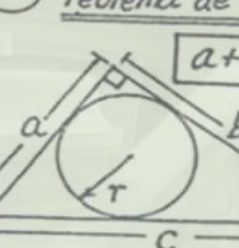
Formulario N° 5

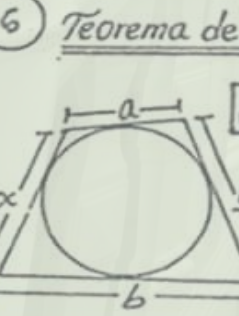
1 $OS \perp L$

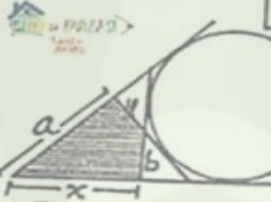
2 $PA = PB$

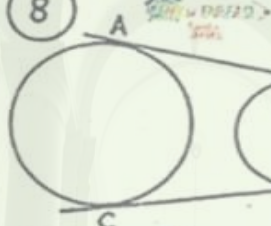
3 $\alpha = \beta$

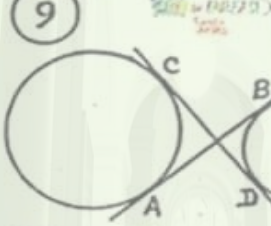
4 $AH = HB$

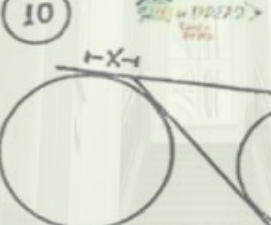
5 Teorema de Poncelet.
 $a + b = c + 2r$
 r : inradio.

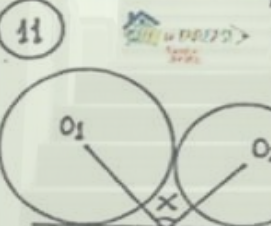
6 Teorema de Pitot.
 $a + b = x + y$

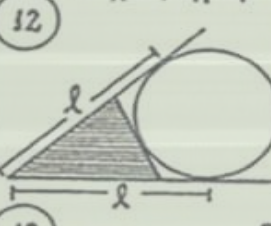
7 Teorema de Steiner.
 $a - b = x - y$

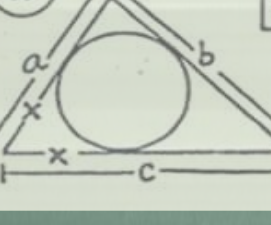
8 $AB = CD$

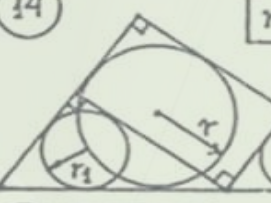
9 $AB = CD$

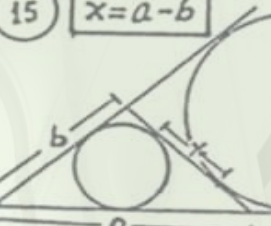
10 $x = y$

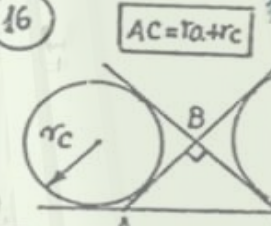
11 $x = 90^\circ$

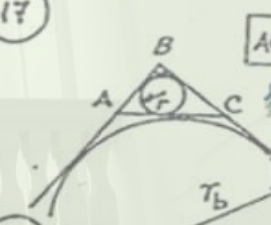
12 $p = l$

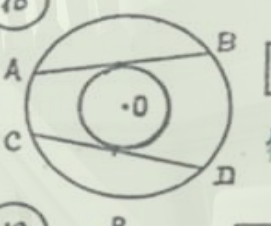
13 $x = p - b$

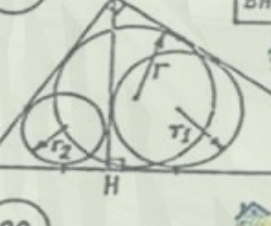
14 $r = r_1 + r_2$

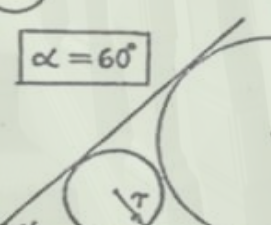
15 $x = a - b$

16 $AC = r_a + r_c$

17 $AC = r_a - r_c$

18 $AB = CD$

19 $BH = r_1 + r_2 + r$

20 $\alpha = 60^\circ$

Naše krásné zříceniny - Sloup

Historie a pověsti

Sloup (v 18. století zmiňovaný jako Alt Birgstein/ Búrgstein) je zaniklý skalní hrad na jihozápadním okraji

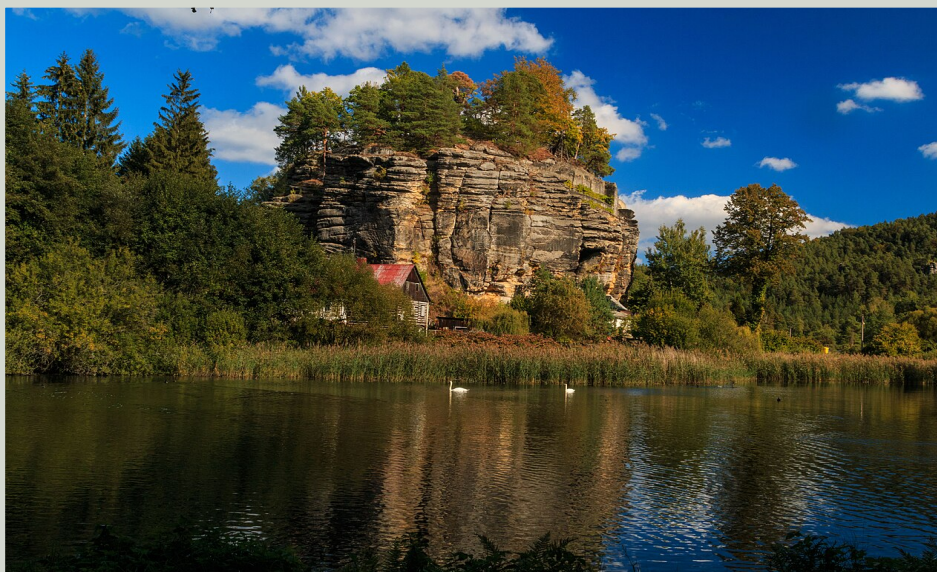
obce Sloup v Čechách v okrese Česká Lípa v Libereckém kraji. Pozůstatky hradu a mladší úpravy místa z doby baroka jsou chráněné jako kulturní památka.

Z vlastního hradu zůstaly do dnešních dnů zachovány jen zbytky některých prostor a budov, kdysi vytesaných do skály. Převážnou část prohlídkového areálu představují bývalé poustevny, skalní kostel, ambit, kaple, terasy a další objekty, které zde byly uměle vytvořeny v době baroka. Na toto období se odvolávalo i pozdější pojmenování skály Poustevnický kámen (Einsiedlerstein).

Samotný hrad postavili pravděpodobně na počátku 14. století Ronovci a jeho prvním doloženým majitelem byl Čeněk z Lipé. Po roce 1330 hrad koupili jejich příbuzní Berkové z Dubé. Ke konci období

další výprava hrad znovu oblehla, obránce nechala vyhladovět a nakonec jej vypálila. Mikeš sice

Lužičanům slíbil, že hrad neobnoví, avšak jakmile vojska odešla, během tří let hrad obnovil a ve svých loupeživých výpravách po okolí pokračoval. Roku 1455 jej předal svým synům. Na počátku roku 1471 jej koupili znovu Berkové z Dubé. Během třicetileté války, roku 1639, byl zničen švédskými vojsky vedenými generálem

husitských válek (uvádí se rok 1427) se na hradě usídlil loupeživý rytíř Mikeš (či Mikuláš) Pancíř ze Smojna. Pod ochranou pánů z Vartenberka i odtud podnikal loupeživé výpravy do Lužice. V roce 1444 odvetná výprava vojska z Lužice znamenala obléhání hradu, nicméně dobyt nebyl. O rok později

Johanem Banérem a pak již obnoven nikdy nebyl. Romantické kulisy skalního hradu a pousteven byly využity při natáčení řady filmů. Objevily se například v pohádkách Anička s lískovými oříšky (1993) nebo S čerty nejsou žerty (1984), v níž si hradní dvouramenné barokní schodiště ve skalní průrvě zahrálo roli brány do pekla. Skalnímu hradu Sloup byl věnován též jeden díl z cyklu České televize Historické minipříběhy a kuriozity. V červenci roku 2013 probíhalo na hradě celý týden natáčení některých epizod dvoudílného německého historického-dobrodružného filmu Die Pilgerin (Poutnice). Každoročně se během prázdninových měsíců o sobotních večerech v prostorách hradu konají tradiční Koncerty při svíčkách.

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé ZDARMA vychází nepravidelně asi jednou měsíčně vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompilace obsahu Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio 12 Ultimate, CLOUDE, GEMINI, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.6

Možnost zaslání časopisu ve formátu PDF e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. říjen 2026
© PRUH Soft 2026

Poustevník Samuel Görner

Století plynula a hrad Sloup, kdysi hnízdo zla, se změnil v útočiště ticha a modlitby. Na přelomu osmnáctého a devatenáctého století se do skal usadil poustevník Samuel Görner.

Byl to obyčejný muž, který se rozhodl žít v naprosté samotě. Ve skalách si sám vyhloubil příbytek, vyzdobil jej jednoduchými reliéfy a v tichu svého ústraní se stal mistrem optiky

Ze skla vyráběného z místního písku brousil čočky do dalekohledů a brýly, které pomáhalo zlepšovat zrak tisícům lidí. Samouk a mistr svého řemesla, který z pouhého písku dokázal vykouzlit světlo.

Svůj příbytek si vybudoval na samém vrcholu skály, kde dnes stojí jeho socha s dalekohledem v ruce

Z jeho okna se otevírá jeden z nejkrásnějších výhledů v Evropě, jak psal sám Goethe.

O Samuelovi se vypráví, že i po své smrti jeho duch střeží hrad Sloup. Návštěvníci prý občas slyší tlumené kroky, jakoby někdo obcházel jeskynnou kapli, nebo pocítí závan chladu tam, kde žádné okno není...

Óda na měsíc říjen

Měsíci října, králi tichých dnů,
kdy stromům vladařský dáváš šat,
v záři tónů zlatáků a rubínů
učíš nás v kráse pomalu spát.

Svěží ranní mlhy zahalí zem,
chladný dech vetkne větru hlas,
každý list hoří vlastním plamenem,
než ho na strouhu položí čas.

Sklizeň je zralá, příroda sní,
slunce se sklání k nachovým horám,
ve vůni dýmu z lesních mýtin
s pokorou tichému podzimu dvořím.

Děkuji za ten zastavený svět,
za teplý čaj i večerní klid,
říjnový větře, leť, jenom leť,
v ptačím křiku pomoz nám dál žít.

(AI GEMINI, upraveno)

Ř Í J E N 2 0 2 6

21 prac. dnů

		Ř Í J E N 2 0 2 6										21 prac. dnů									
40						07:00 18:39	Čtvrtek 1	20:38 13:21	07:02 18:37	Pátek 2	21:38 14:31	07:03 18:34	Sobota 3	22:53 15:25	07:04 18:32	Neděle 4	16:04				
						Igor		Olívie, Oliver		Bohumil		František									
41	07:06 18:30	Pondělí 5	00:16 16:31	07:08 18:28	Úterý 6	01:41 16:51	07:09 18:26	Středa 7	03:04 17:08	07:11 18:24	Čtvrtek 8	04:24 17:22	07:13 18:22	Pátek 9	05:43 17:36	07:14 18:19	Sobota 10	06:59 17:50	07:15 18:17	Neděle 11	08:15 18:06
		Eliška		Hanuš		Justýna		Památný den sokolstva		Štefan, Sára		Marina		Andrej							
42	07:17 18:15	Pondělí 12	09:32 18:25	07:19 18:13	Úterý 13	10:46 18:49	07:20 18:11	Středa 14	11:58 19:22	07:22 18:09	Čtvrtek 15	13:01 20:04	07:24 18:07	Pátek 16	13:55 20:57	07:25 18:05	Sobota 17	14:36 22:00	07:27 18:03	Neděle 18	15:07 23:09
		Marcel Den samizdatu		Renáta, Koloman		Agáta		Tereza, Terezie		Havel, Galina		Hedvika, Heda		Lukáš							
43	07:28 18:01	Pondělí 19	15:31 ++:++	07:30 17:59	Úterý 20	15:50 00:21	07:32 17:57	Středa 21	16:05 01:34	07:33 17:55	Čtvrtek 22	16:19 02:48	07:35 17:53 11:37	Pátek 23	16:32 04:03	07:37 17:51	Sobota 24	16:47 05:21	07:38 16:50	Neděle 25	16:03 05:41
		Michaela, Michala		Vendelín		Brigita		Sabina		Teodor		Nina		Beáta Ve 3h končí letní čas ▶ 2h							
44	06:40 16:48	Pondělí 26	16:24 07:07	06:41 16:46	Úterý 27	16:53 08:35	06:43 16:44	Středa 28	17:33 10:02	06:45 16:42	Čtvrtek 29	18:29 11:20	06:46 16:41	Pátek 30	19:42 12:20	06:48 16:39	Sobota 31	21:05 13:04			
		Erik		Šarlota, Zoe		Alfréd Den vzniku Československa		Silvie, Sylva		Tadeáš		Štěpánka									

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz

foto: M. Kubátová